

ΔΙΑ

ΚΗ

ΡΥ

ΞΗ

ΤΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗΣ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΩΣΗΣ

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ;

Η ΕΣΕ συγκροτήθηκε το 2003. Αποτελεί μια ένωση εργαζομένων / ανέργων / φοιτητών, μια ένωση που βασίζεται πάνω στην αρχή της αλληλεγγύης και της ανάγκης για αντίσταση ενάντια στη κοινή καταπίεση που βιώνουμε όλοι στους χώρους δουλειάς μας και στην κοινωνία. Αντιλαμβανόμαστε τους εργαζόμενους, άρα και τους εαυτούς μας, ως ενεργά μέλη μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης όπου όλες οι αποφάσεις θα παίρνονται μόνο από εμάς.

Οι εργαζόμενοι έχουμε απεριόριστη δύναμη στα χέρια μας. Εμείς είμαστε που κινούμε ολόκληρα εργοστάσια και βιομηχανίες, εμείς δημιουργούμε τον κοινωνικό πλούτο που καρπώνονται στο τέλος τα αφεντικά. Εμείς πουλάμε τη δουλειά μας και πληρώνουμε με τη ζωή μας, ενώ αυτοί ζουν πλουσιοπάροχα από το δικό μας κόπο, γι' αυτό και θα μας βρίσκουν πάντα απέναντι τους. Γι' αυτό και μόνο οι εργαζόμενοι έχουμε την δύναμη να αλλάξουμε αυτόν τον κόσμο της αδικίας και της εκμετάλλευσης.

Η ΕΣΕ εμπνέεται από την πλούσια εμπειρία του αναρχοσυνδικαλισμού και του επαναστατικού συνδικαλισμού. Αντλεί διδάγματα από την πείρα των κοινωνικών επαναστάσεων και ιδιαίτερα από τις ελευθεριακές τους τάσεις. Δεν «έπεσε από τον ουρανό», ούτε αποτελεί ένα τυχαίο γεγονός. Είναι η αναμενόμενη απάντηση στην εργοδοτική ασυδοσία, την καταπάτηση των εργασιακών και ταξικών διεκδικήσεων, στη ληστρική και δολοφονική αγορά του Κεφαλαίου σε παγκόσμιο επίπεδο, στην κρατική και υπερεθνική τρομοκρατία των πολέμων και της τρομοϋστερίας που μοναδικό στόχο έχουν την εκμετάλλευσή μας.

Δεν είναι μια κομματική - «συνδικαλιστική» παράταξη, άμεσα ή έμμεσα εξαρτημένη από κάποιο κόμμα που διεκδικεί θέσεις κυβερνητικής εξουσίας. Γι' αυτό και δεν επιζητούμε την ψήφο κανενός. Αποτελούμε συλλογικότητα με οριζόντια δομή οργάνωσης ενάντια σε γραφειοκρατικές διαδικασίες σε όλα τα επίπεδα, οι οποίες ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι αποτελούν μια ιδανική οδό παρεμπόδισης των δυναμικών και αγωνιστικών παρεμβάσεων.

Η ΕΣΕ δεν πρέπει να ταυτίζεται με πολιτική ομάδα, αλλά με μια αμιγώς εργατική συλλογικότητα. Κάτι τέτοιο, ωστόσο, δεν τη δεσμεύει από το να ασχοληθεί με πολιτικά ή άλλα θέματα που μπορεί να έχουν άμεσο αντίκτυπο στη ζωή των εργαζομένων. Η καθημερινότητά μας είναι η συνεχής διαπραγμάτευση των όρων της ζωής μας.

Λειτουργούμε πέρα από συντεχνιακές λογικές και δεν αναγνωρίζουμε διαχωρισμούς ανάμεσα σε δημοσίους και ιδιωτικούς υπαλλήλους, ανάμεσα στην τάδε ομάδα και τη δείνα, ανάμεσα σε Έλληνες και μετανάστες. Θεωρούμε ότι ένοχος για τα προβλήματά μας είναι το ίδιο το σύστημα της κίνησης του κεφαλαίου, η ίδια η καπιταλιστική μηχανή, η προώθηση της εκμετάλλευσης. Γιατί η αδικία δεν προσγειώθηκε από μόνη της, ούτε είναι μέρος της «ανθρώπινης φύσης», αλλά κουβαλάει μεγάλη ιστορία και έχει επιτύχει μέσα στα χρόνια να θεωρείται ως δεδομένη λειτουργία και κατάσταση αυτού του κόσμου, νομιμοποιημένη μέχρι την τελευταία της έκφανση.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ - ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Στον καπιταλισμό, είτε σε περίοδο άνθησης είτε σε περίοδο κρίσης, συγκρούονται δύο τάξεις: Από τη μια μεριά η τάξη των εργαζομένων, ο κόσμος της δουλειάς, οι άνεργοι. Από την άλλη, οι ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής, αυτοί που, εκμεταλλευόμενοι το μόχθο μας, αντλούν υπεραξία, και ο φυσικός προστάτης τους, το κράτος.

Είναι η διαχρονική ταξική πάλη που μαίνεται, παλιότερα των δούλων και των πληβείων, σήμερα των μισθωτών εργατών, των προλετάρων, που αποσκοπεί στη συνεχή επιδίωξη της χειραφέτησης τους από τον ζυγό της εκμετάλλευσης. Σήμερα, όσο και πριν από εκατό χρόνια, ο εργαζόμενος δεν είναι τίποτα παραπάνω από έναν μισθωτό σκλάβο: είναι υποχρεωμένος να εκχωρεί όλες του τις δυνάμεις και τις δεξιότητες, το χρόνο του και την πνευματική του υπόσταση σε έναν εργοδότη, που σε αντάλλαγμα θα του δώσει ένα μικρό μισθό που θα του επιτρέπει να ζήσει, κατακρατώντας ο ίδιος για τον εαυτό του το πολύ μεγαλύτερο κέρδος που παράγεται από την εργασία.

Ολόκληρη η ζωή περιστρέφεται γύρω από την εργασία. Εκτός από το καθημερινό ωράριο εργασίας, ακόμα και ο υποτιθέμενος ελεύθερος χρόνος δεσμεύεται από τις μετακινήσεις προς και από τη δουλειά, την προετοιμασία της, την ξεκούραση, την αγορά αγαθών για την επιβίωση. Ο άνθρωπος καθημερινά βομβαρδίζεται με μηνύματα με σκοπό να πειστεί να δουλεύει περισσότερο, για να καταναλώνει περισσότερο, χρήσιμα ή επίπλαστα

χρήσιμα προϊόντα. Με αυτόν τρόπο ο καπιταλισμός έχει καταφέρει να διεισδύσει σε κάθε πτυχή της ανθρώπινης ύπαρξης. Παράλληλα δημιούργησε την πεποίθηση ότι ο καθένας έχει την «ευκαιρία» να ανελιχθεί στην καπιταλιστική πυραμίδα, να αλλάξει τάξη, είτε με το χτίσιμο της δικής του επιχείρησης μέσω τραπεζικών δανείων, είτε με την ανέλιξη του στην ιεραρχία των επιχειρήσεων. Η δεύτερη αυτή δυνατότητα που δόθηκε στους μη κατέχοντες μέσα παραγωγής δημιούργησε μια νέα τάξη, αυτή των διευθυντικών στελεχών των εταιρειών, οι οποίοι δεν κατέχουν μεν τα μέσα παραγωγής αλλά είναι, κατά κάποιο τρόπο, οι πνευματικοί ιδιοκτήτες των μέσων παραγωγής, αφού, ως τεχνοκράτες, είναι οι μόνοι που έχουν τη δικαιοδοσία να διαχειριστούν τη διοίκηση και τον πλούτο μιας επιχείρησης ή ενός ομίλου επιχειρήσεων. Έτσι ο καπιταλισμός δημιούργησε το «όνειρο» σε αυτούς που παλιότερα είχαν «μόνο τις αλυσίδες τους να χάσουν», να τις σπάσουν, να ανέλθουν κοινωνικά, πνιγμένοι στα δάνεια, ή να γίνουν τα νέα αφεντικά και να φορέσουν τις αλυσίδες στους υφισταμένους τους.

Τέλος το κράτος παίζει έναν από τους βασικότερους ρόλους στην καπιταλιστική μηχανή, είτε ως εργοδότης και ιδιοκτήτης των μέσων παραγωγής, είτε ως ρυθμιστής της επιχειρηματικής δραστηριότητας και των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των δυο αντικρουόμενων τάξεων. Επίσης, αποτελεί έναν από τους βασικότερους πελάτες των καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Με όποιο προσωπείο και αν εμφανίζεται -κοινοβουλευτική δημοκρατία ή δικτατορία- διασφαλίζει πάντα την επιβίωση και τη θωράκιση του καπιταλιστικού συστήματος. Είτε εξίσορροπώντας τις ταξικές αντιθέσεις με παραχωρήσεις προς την εργατική τάξη, είτε καταστέλλοντάς την βίαια, όταν αυτή εξεγερθεί.

Τι γίνεται όμως όταν τα κέρδη των καπιταλιστών μειώνονται; Όταν τα εμπορεύματα συσσωρεύονται, επειδή πολύ απλά οι καταναλωτές δεν μπορούν να τα αγοράσουν; Αυτή είναι η κρίση του καπιταλισμού.

Αυτή που βιώνουμε σήμερα, που δεν είναι η πρώτη, ούτε είναι ελληνικό φαινόμενο. Είναι απόρροια ενός πολύπλοκου και παγκόσμιου οικονομικού συστήματος, που θα κάνει τα πάντα, όπως και στο παρελθόν, για να επιβιώσει. Ήδη βιώνουμε την ανακατανομή του εργατικού δυναμικού, με ένα παγκόσμιο κύμα μετανάστευσης, από τις πιο φτωχές στις πιο πλούσιες χώρες, το οποίο προκαλεί μείωση του εργατικού δυναμικού στις πρώτες και προσφέρει φτηνά εργατικά χέρια στις δεύτερες. Αν αυτή η κρίση επεκταθεί και οδηγήσει το σύστημα στο έσχατο σημείο του, δεν θα διστάσουν να δημιουργήσουν νέα απολυταρχικά καθεστώτα, για να ελέγξουν την κοινωνική έκρηξη, ή να ωθήσουν την κατάσταση σε έναν πόλεμο, με σκοπό την ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας, την ανακατανομή του πλούτου ανάμεσα στους κεφαλαιοκράτες, την καταστροφή των συσσωρευμένων εμπορευμάτων και τη μείωση του εργατικού δυναμικού, ρίχνοντας στο πεδίο της μάχης τους προλετάριους.

Η ιστορία έδειξε πολλές φορές αυτό το πρόσωπο του καπιταλισμού. Και είναι υπόθεση της εργατικής τάξης να μην επαναληφθεί η βαρβαρότητα των καπιταλιστών, στην προσπάθειά τους να κρατήσουν το παράλογο και απάνθρωπο οικοδόμημά τους ζωντανό.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η επιλογή των πολιτικών και συνδικαλιστικών ηγεσιών να χειραγωγήσουν τους εργαζόμενους γίνεται ακόμα πιο προφανής. Ιδιαίτερα στην Ελλάδα ο επίσημος συνδικαλισμός έχει καταστεί απολύτως κρατικός και εξαντλεί τη δραστηριότητα του στην καταστολή κάθε απόπειρας ανεξάρτητης εργατικής παρέμβασης και στην προμήθεια των εκάστοτε κυβερνήσεων με υπουργούς εργασίας και κυβερνητικούς εκπροσώπους. Το να περιμένει κανείς από σχηματισμούς τύπου ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ - ΠΑΜΕ ή γενικότερα από μηχανισμούς ανάθεσης να εκφράσουν την κοινωνική δυναμική είναι σαν να ζητάει από το λύκο να φυλάει τα πρόβατα. Όσο για τα πολιτικά κόμματα (της αριστεράς ή της δεξιάς), φορείς που ούτε καν διακηρυκτικά δεν κρύβουν την πρόθεσή τους να χρησιμοποιήσουν τους εργαζόμενους ως μοχλό για τη διεκδίκηση της εξουσίας, είναι καταφανές ότι μόνο στην αναπαραγωγή της κοινωνικής ιεραρχίας και της κρατικής εξουσίας μπορούν να συνεισφέρουν.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ

ΠΡΟΣΑΡΜΟΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΙΔΕΕΣ ΤΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι βασικοί στόχοι της ΕΣΕ είναι οι εξής:

- Προώθηση της άμεσης δράσης και της αυτοοργάνωσης μέσα στους χώρους δουλειάς. Διεκδικούμε να καταστούν οι γενικές συνελεύσεις το μοναδικό κέντρο λήψης αποφάσεων των εργαζομένων. Δεν δεχόμαστε καμία συνδικαλιστική ή πολιτική διαμεσολάβηση. Οι γενικές συνελεύσεις εκλέγουν τους ανακλητούς εκπροσώπους τους, οι οποίοι δεσμεύονται απόλυτα από αυτές και προωθούν το συντονισμό από τη βάση της τάξης σε επίπεδο κλαδικό και διακλαδικό, τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και διεθνές.

- Όξυνση της αντιπαράθεσης με την εργοδοσία, το κεφάλαιο και το κράτος. Στη μίζερη λογική του υποταγμένου και κομματικού συνδικαλισμού και την ηττοπάθεια του ρεφορμιστικού συνδικαλισμού αντιπαραθέτουμε επιθετικές εργατικές διεκδικήσεις και μέσα πάλης, όπως οι πραγματικές γενικές απεργίες που αντικειμενικά παραλύουν την παραγωγή και όχι μονοήμερες απεργίες που λειτουργούν ως εκτονωτικές πιστολιές στον αέρα. Η απεργία διάρκειας με αυτά τα χαρακτηριστικά μπορεί να αμφισβητήσει το σύνολο των επιλογών του συστήματος και τείνει στη γενική αποδόμησή του.

- Υπέρβαση των σημερινών γραφειοκρατικών δομών. Προσπαθούμε να μεταφέρουμε το βάρος της εργατικής δράσης έξω από τα θεσμικά πλαίσια, μέσα από ανεξάρτητες εργατικές και απεργιακές επιτροπές που λειτουργούν σε «οριζόντια» βάση, δηλαδή χωρίς ιεραρχία, και προωθούν την ταξική σύγκρουση μέσα και έξω από τα υπάρχοντα σωματεία.

- Συγκρότηση νέων ανεξάρτητων σωματείων και ομοσπονδιοποίησή τους. Παλεύουμε για τη δημιουργία νέων ανεξάρτητων από τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ πρωτοβάθμιων σωματείων στους χώρους δουλειάς όπου δεν υπάρχουν τέτοια, ή εκεί όπου υπάρχει η δυνατότητα ρήξης με τα υπάρχοντα. Στοχεύουμε στην επίπεδη - αντιιεραρχική οργάνωσή τους και στο συντονισμό μεταξύ τους, στην προοπτική δημιουργίας μιας πραγματικά ταξικής εργατικής συνομοσπονδίας.

- Προώθηση της άμεσης δράσης και της αυτοοργάνωσης μέσα στους χώρους όπου σπουδάζει η νεολαία, καθώς και στις γειτονιές. Με τις γενικές συνελεύσεις ως το μοναδικό κέντρο λήψης αποφάσεων. Ο αναρχοσυνδικαλισμός δεν περιορίζεται μέσα στους τέσσερις τοίχους των επιχειρήσεων. Ο αναρχοσυνδικαλισμός μπορεί και πρέπει να αναπτύσσεται παντού, καλύπτοντας το σύνολο των εργατικών αναγκών (ποιότητα ζωής, κοινωνικός μισθός, πολιτισμός κλπ).

- Αυτοοργάνωση των εργαζομένων στην προοπτική της γενικής επαναστατικής απεργίας. Πιστεύουμε ότι η αυτοοργάνωση των εργαζομένων πρέπει να στοχεύει σε μια γενική επαναστατική απεργία, η οποία θα εκθέσει το σύνολο των αναγκών και των απαιτήσεων μας και θα οδηγήσει το παραγωγικό μοντέλο που το κεφάλαιο και το κράτος εφαρμόζουν, σε οριστική κατάρρευση.

- Οργάνωση της εργατικής τάξης πέρα από σύνορα. Γι' αυτό το λόγο συνεργαζόμαστε με μαχητικές συνδικαλιστικές οργανώσεις του εξωτερικού, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων και πρακτικών (εμπειριών) και την από κοινού δράση για ζητήματα που αφορούν το εργατικό κίνημα.

ΟΞΥΝΣΗ ΤΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Η σημερινή παγκόσμια οικονομική και πολιτική κρίση και η μαζική δυσσρέσκεια φέρνει ξανά στο προσκήνιο την επαναστατική προοπτική για μια άλλη κοινωνία. Για μας η επανάσταση δεν θα προκύψει ως ιστορική νομοτέλεια, ως ακραία εκδήλωση της καπιταλιστικής κρίσης, αλλά ως **συνειδητή επιλογή της εργατικής τάξης**. Προσπαθώντας να συμβάλλουμε στη διαδρομή προς αυτή την επιλογή, δίνουμε έμφαση σε πρακτικές που προωθούν την αλληλεγγύη και την ισότητα και σε μεθόδους που οδηγούν στη χειραφέτηση και στην αυτο-μόρφωση των εργαζομένων.

Χωρίς να εγκλωβιζόμαστε στα αδιέξοδα μονοπάτια ενός "πιο ανθρώπινου καπιταλισμού" προωθούμε τις ιδέες και τις πρακτικές της αυτοδιαχείρισης και ως επιλογή αντίστασης στο σήμερα, και ως επιλογή διαπαιδewγησης για την αυριανή ελευθεριακή κομμουνιστική κοινωνία.

Οι κοινωνίες που οδηγούνται στην εξαθλίωση, έχουν την τάση να εξεγείρονται. Παρόλα αυτά οι κοινωνικές αναταραχές και εξεγέρσεις δεν οδηγούν με μηχανικό τρόπο σε μία κοινωνική επανάσταση, τέτοια που να οδηγή στην χειραφέτηση. Είναι απαραίτητη η διάδοση των ελευθεριακών ιδεών ώστε ο κοινωνικός ξεσηκωμός να εκβάλει στο επαναστατικό όνειρο και όχι σ' έναν ολοκληρωτικό εφιάλτη. Είναι απαραίτητη σήμερα η δημιουργία ενός οργανωμένου ταξικού κινήματος, με επαναστατική προοπτική, που να αντιπροτείνει μια άλλη κοινωνική και οικονομική οργάνωση.

ΠΩΣ ΟΜΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ ΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟΥ;

Ο αναρχοσυνδικαλισμός προτείνει ένα διαφορετικό μοντέλο οργάνωσης του διεκδικητικού κινήματος της εργατικής τάξης σήμερα. Ταυτόχρονα αγωνίζεται για την κοινωνική ανατροπή και έχει να προτείνει ένα μοντέλο οργάνωσης της κοινωνίας. Για εμάς οι άνθρωποι που παράγουν τον πλούτο για την αυτοσυντήρηση της κοινωνίας είναι οι μόνοι αρμόδιοι να τον διαχειριστούν. Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με την ομοσπονδopoίηση των τοπικών τους ενώσεων παίρνουν την παραγωγή στα χέρια τους και διαχειρίζονται τα πάντα.

Ο αναρχοσυνδικαλισμός (ως κομμάτι της παράδοσης του ελευθεριακού και αντιεξουσιαστικού κινήματος) είναι αναγκαίο να προβάλλει **μια επαναστατική ηθική, ως αντίλογο στην ηθική ασυδοσία του καπιταλισμού**. Και την ηθική αυτή θα την προβάλλει μόνο με την ποιότητα της παρουσίας του στο κοινωνικό γίνεσθαι. Πιστεύουμε πως ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για την προβολή αυτή είναι **η πράξη της αυτοοργάνωσης και της αυτοδιαχείρισης στο σήμερα**. Από το να χτίσουμε τα συνδικάτα ως «καθρέφτη» της κοινωνίας που οραματιζόμαστε, **ελευθεριακά, μαχητικά και επαναστατικά**, μέχρι την οργάνωση της παραγωγής με τους δικούς μας όρους, χωρίς υπεραξία, κέρδος και εκμετάλλευση. Μέχρι την κολεκτιβοποίηση όλης της οικονομικής ζωής.

*το κείμενο συζητήθηκε και εγκρίθηκε στην 6η Πανελλαδική Συνδιάσκεψη της ΕΣΕ (Νοέμβριος 2011, Θεσσαλονίκη)

μπορείτε να έρθετε σε επαφή:

- με την **ΕΣΕ Αθήνας** (<http://ese.espiv.net>)

6941507846

ese-ath@espiv.net

- με την **ΕΣΕ Θεσσαλονίκης** (<http://esethessalonikis.gr>)

info@esethessalonikis.gr

- με την **ΕΣΕ Ιωαννίνων** (<http://eseioanninon.squat.gr>)

ese.ioanninon@gmail.com

